MIELIPIDE

Kiinteistövero on täysin epäoikeudenmukainen. Maaseudulla sen vastineeksi ei saa kuin kunnalta pienehkön yksityistieavustuksen. **NIMIMERKKI MAAJUSSI LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Marjojen poiminta

Kuuluuko palkkatyönä tehty marjanpoiminta jokamiehenoikeuksiin? **Jukka**

Tukioikeudet

Samaa mieltä tukioikeuksista, älytöntä sekoilua! Jos tukioikeudet olisi sidottu peltoon, ei niitä tarvitsisi vuokrata eikä ostaa.
Täyttä sekoilua

En minäkään ymmärtänyt tukioikeusjutusta mitään. Sehän on päättäjillä tarkoituskin, että saadaan virheitä ja viljelijä maksaa aina.
Täysin uupunut

Ahneutta

Ruotsinkieliset ovat ahneita: Hälytyskeskukset rannikolle, varuskunnat rannikolle ja nyt myös ympäristötuet vain rannikolle. **Hävettää**

Maaseutu tyhjenee

Hyvä Esko (MT 17.3). Kyllä maaseutu on jo melkein tyhjennetty. Nyt ei täällä ole kuin viljelijät ja muutama vanhus, ja luonnollinen poistuma hoitaa vanhat.
Ei nimimerkkiä

Porsaita

Hermot menee täälläkin. Riittääkö porsaita tulevaisuudessa tällä menolla? Ei ainakaan jatkajia riitä.
Ei nimimerkkiä

Ylen uutiset

Miksi Ylen uutiset ovat kuin suoraan USA:sta ja kokoomuksen puoluetoimistosta, vaikka me kaikki veroilla rahoitamme niitä. Tekijät vaihtoon.
Rahoittaja

Kiinteistövero

Jos kiinteistövero tulee maalle niin jokamiesoikeus pois. EU-tarkkailija antakoot sanktiot?
Ei nimimerkkiä

Miten saamme maksettua valtavasti nousseet kiinteistöverot. Valtio tappaa pieneläkeläiset tästä maasta.
Auttakaa köyhiä

Kalenteri

Enpä ihmettele, jos rehtiä työtämme ei nakukalenterin myötä arvosteta edes Suomessa. Mautonta pelleilyä perinteiset arvot unohtaen.
Maitotilan tyttö

SAK

SAK syö pöydässämme

Taas kerran kiinteistöveron laajennusta vaaditaan. Tuloista maksetaan veroa oli se sitten ansio tai pääomatuloa. Kiinteistöverosta on muodostunut jonkinlainen varallisuusvero, alun perin se korvasi katumaksun.

Täällä maaseudulla emme saa katuvaloja, auraukset on maksettava itse, vesi ja jätevesi hoidettava. Kiinteistövero on täysin epäoikeudenmukainen. Emme saa vastineeksi kuin kunnalta pienehkön yksityistieavustuksen.

Metsätaloudessa maksetaan tuloista veroa, puu kasvaa hitaasti. Nyt istutettu puu on mahdollista päätehakata 70–90 vuoden päästä. Ei siitä ole mahdollista maksaa veroa muusta kuin tuloista. Perustuslaissa taataan omaisuudensuoja. Omistaja päättää, mitä omaisuudellaan tekee, sinne eivät pakot demokratiassa kuulu.

Markkinataloudessa kysyntä ja tarjonta määräävät hinnat. Ainoa poikkeus on työmarkkinat, ne ovat joustamattomat eivätkä huomioi ollenkaan kysyntää ja tarjontaa. Ne pitäisi vapauttaa ulkomaiselle kilpailulle ja yleissitovuudesta luopua.
Maajussi

Toimivaa ei kannata korjata Metsähallituksessa

Valtion metsä- ja maaomaisuutta hoitavassa Metsähallituksessa kuohuu. Maa- ja metsätalousministeriö (MMM) ajaa Metsähallituksen metsätalouspuolen yhtiöittämistä. Aikataulu on nopea, uuden yhtiön haluttaisiin aloittavan jo ensi vuoden alusta.

Yhtiöittämishanke on saanut laajaa vastustusta muun muassa kunnissa, ja myös Metsähallituksen henkilöstöedustajat ovat yksimielisesti hanketta vastaan. Pääjohtaja Jyrki Kangas erosi protestiksi Metsähallituksen yhtenäisyyttä uhkaavalle hankkeelle.

Metsätalouden yhtiöittämistarvetta on perusteltu kilpailuneutraliteetin nimissä vetoamalla EU:n Destiaa koskevaan kannanottoon. Tässä asiantuntijanäkemykset menevät kuitenkin vahvasti ristiin.

Jopa Euroopan komissio on todennut, ettei Destia-päätöksestä voi vetää yleistä yhtiöittämisvelvoitetta valtion organisaatioihin.

Vertailu luonnonvarojen hallinnan ja käytön järjestämisestä Euroopan eri maissa osoittaa selvästi ratkaisuvaihtoehtojen moninaisuuden.

Suomessa yhtiöittämishankkeella haetaan myös valtion metsien tehokkaampaa hyödyntämistä ja siten lisää tuloja valtiolle. Nykyisellään Metsähallituksella on lukuisia yhteiskunnallisia velvoitteita, ja metsätalouden liiketoiminta on erotettu sekä kirjanpidollisesti että toiminnallisesti julkisista hallintotehtävistä.

Käytännön toiminnassa on saavutettu merkittäviä synergiaetuja muun muassa suojelualueiden ennallistamistöissä metsureiden vuokrauksella ja sopimusyrittäjien kanssa konetöistä neuvotellen.

Metsänhoitajaliitto katsoo, että kaavailtu metsätalouden yhtiöittäminen rikkoo Metsähallituksen hyvää taloudellista tulosta ja merkittäviä yhteiskunnallisia hyötyjä tuottavan synergisen kokonaisuuden. Nyt on lähdetty väkisin korjaamaan toimivaa konetta.

Yhtiöittämisellä on suuri vaikutus sekä henkilöstöön että paikallisen väestön elinoloihin ja aluetalouteen erityisesti Itä- ja Pohjois-Suomessa.

Yleiset yhteiskunnalliset tavoitteet, kuten monimuotoisuuden vaaliminen tai matkailun ja työllisyyden huomioon ottaminen, jäisivät väistämättä toissijaisiksi. Muutoinhan kilpailuneutraliteetti ei toteudu muihin metsäyhtiöihin verrattuna. Erittäin huonosti yhtiökonsepti sopii porotalouden ja saamelaisasioiden hoitamiseen.

Metsähallitusta koskevan lainsäädännön valmistelu on pidetty suppeassa piirissä MMM:ssä. Reaktiot ovat olleet kielteisiä, kun valmis yhtiömalli on esitelty ainoana vaihtoehtona ja ilman osallistumismahdollisuutta valmisteluun. Paradoksi asiassa on, että Metsähallitus itse on ollut Suomessa edelläkävijä osallistavassa suunnittelussa.

Vielä ei ole myöhäistä korjata kurssia. Kansallisomaisuutemme hallinta ja käyttö ovat niin merkittäviä asioita suomalaisessa yhteiskunnassa, että Metsähallitusta koskeva valmistelu tulee tehdä uudelleen, eri vaihtoehdot avoimesti punniten ja asianosaiset laajasti osallistaen.

Tavoitteena tulee olla toimintakykyinen Metsähallitus, jossa säilyvät nykyisen konsernin synergiaedut ja jossa voidaan tuottaa jatkossakin tehokkaasti valtion metsien ja vesien hallintaan perustuvaa hyvinvointia.

Ahti Paavonen
puheenjohtaja
Metsänhoitajaliitto
Tapio Hankala
toiminnanjohtaja
Metsänhoitajaliitto

MARKKU VUORIKARI

Luomutuotantoon tulee voida jatkossakin hankkia jalostuseläimiä tavanomaisesta tuotannosta ainakin lauman perustamistilanteessa, kirjoittajat toteavat.

Luomutuotannon ehtoja pitää tarkastella joustavasti

Luomutuotannon ehtoja kehitetään parhaillaan usealla tasolla.

Alkaneen cap 2014–2020 -ohjelmakauden luomusopimukset laaditaan nykyiseen luomuasetukseen pohjautuen. Samaan aikaan Euroopan komission maatalouden pääosasto valmistelee uutta, arviolta vuonna 2018 voimaan tulevaa yhteisön luomuasetusta. Myös kansallinen luomulainsäädäntö on uudistumassa.

Valmistelutyössä tulisi kiinnittää huomiota siirtymäaikojen pituuteen, jalostuseläinpopulaation täydentämiseen sekä kotieläintuen maksamiseen eläinyksiköittäin.

Lihantuotantoon käytettävien hevos- ja nautaeläinten pisimmäksi vaadituksi siirtymäajaksi tulisi säätää enintään 24 kuukautta. Tällä hetkellä lihantuotantoon käytettävän nautaeläimen siirtymäaika luomutuotantoon on vähintään 12 kuukautta tai joka tapauksessa vähintään kolme neljäsosaa niiden elämästä.

Tiloilla, jotka aloittavat sekä peltojen että eläinten siirtämisen luomutuotantoon yhtä aikaa, siirtymäaika voidaan lyhentää 24 kuukauteen.

Peltoviljelyn osalta luomutuotannossa jo olevat kotieläintilat eivät voi soveltaa lyhennettyä siirtymäaikaa kotieläinten luomuun siirtymisessä.

Koska siirtymävaiherehuilla tuotettujen kotieläintuotteiden luomulaatuisuudesta voidaan varmistua 24 kuukauden siirtymäaikaa soveltaen, tulisi samaa siirtymäaikaa voida soveltaa muissakin tilanteissa.

Suomessa kasvatettavien pihvikarjarotujen eläinpopulaatio on rajallinen. Eläintautien ehkäisemisen vuoksi vastuullisesti toteutettava kansainvälinen jalostuseläinkauppa on haasteellista.

Luomutuotantoon tulee voida jatkossakin hankkia jalostuseläimiä tavanomaisesta tuotannosta ainakin lauman perustamistilanteessa ja kun hankitaan urospuolisia jalostuseläimiä.

Luomulihantuotantoa harjoitetaan myös monipuolista viljelykiertoa toteuttavilla tiloilla.

Kiinteä kerroin eläinyksikkömäärän suhteesta peltomaahan aiheuttaa tarvetta eläinmäärän lisäämiseen esimerkiksi maisemanhoitoon erikoistuneilla luomukotieläintiloilla.

Tuotannon monipuolisuutta ja luomutuotannon laajenemista tukee parhaiten nykyinen joustava malli, jossa kotieläintukea maksetaan niistä hehtaareista, joilla vaadittu eläintiheys täyttyy.

Pihvikarjankasvattajien liitto ry
Antti Veräväinen
puheenjohtaja
Esko Rissanen
hallituksen jäsen
Suomen Highland Cattle Club ry
Liisa Volanen
puheenjohtaja

Auton ajokortti 16-vuotiaille

Väistämättömien kuntaliitosten ja sitä kautta koulujen lakkauttamisten myötä nuorten koulumatkat pitenevät maaseutualueilla. Julkinen liikenne ei pysty vastaamaan näihin haasteisiin.

Nuoret hankkivat tai heille hankitaan turvallisuuden kannalta kelvottomia muovisia mopoautoja, joiden korjaaminen pienistäkin vahingoista maksaa vakuutusyhtiöille ja sitä kautta meille vakuutuksenottajille suhteessa huomattavasti enemmän kuin oikeiden autojen korjaus. Vammautumisen hintaa ei voida rahallisesti mitata.

Esitänkin valtiovallalle, että ajokorttisäädöstöä muutettaisiin nopeasti niin, että jo 16-vuotiaan olisi mahdollista saada ajokortti. Ehtona voisi olla muun muassa, että auton tulee olla uusi (vuosimallia 2013–) ja varustettu nopeudenrajoittimella, joka pitää ajonopeuden alle 80 kilometriä tunnissa.

Kun henkilö täyttää 18 vuotta, käy hän katsastuskonttorilla, jossa tarkistetaan nopeudenrajoittimen sinetti. Rajoittimen saa poistaa halutessaan tai myydä auton eteenpäin 16-vuotiaan tarpeisiin.

Luonnollisesti rajoittimen poistosta ennen aikojaan tai ilman rajoitinta olevalla autolla ajamisesta seuraisi merkittävä rangaistus, kortin menetys joksikin aikaa, rajoitinajan pidennys tai muuta sellaista.

Muutoksen yhteydessä mopoautoista luovuttaisiin kokonaan.

Olen aivan varma, että nuoret ovat täysin kypsiä ajamaan oikeata kunnollista, turvatestit läpäissyttä autoa vastuullisesti. He voivat jo nyt saada T-ajokortin 15-vuotiaana ja ajaa käytännössä lähes 50 kilometriä tunnissa kulkevaa painavaa ja leveää traktoria, jonka ajo-ominaisuudet jo noissa nopeuksissa ovat paljon huonommat kuin henkilöautojen.

Mopoautot ovat liikenteessä vaarallisia myös hitaan nopeutensa ja pienehkön kokonsa takia.

Auton ostajille muutos ei lisäisi sanottavasti kuluja, sillä pikkuautot ovat jopa halvempia kuin mopoautot.

Alan lehtien mukaan kiinnostavimmat uutuudet ovat nyt kaikkein pienimpiä autoja, joihin panostetaan, koska niiden myynnin odotetaan kasvavan lähes 20 prosenttia seuraavan kolmen vuoden aikana.

Valtiolle muutos toisi lisää verotuloja uusien autojen myynnin kasvun myötä.

Uskoakseni myös polttoaineiden myynti lisääntyy, koska nekin vanhemmat, jotka epäröivät mopoauton ostoa, hyväksyvät varmasti kunnon auton ja voihan sitä käyttää muukin perheenjäsen.

Pasi Tuominen
maaseutupäällikkö (eläkk.)
Eura

Tyyli tarttuu, tarttuu ”niinku” tavallisiin kansalaisiin ja ”eskaloituu tässä kontekstissa niinku tosiaan, tosiaan” siihen, että – että kaikki alkavat...

Puhekieli vaikeuksissa

Julkisuudessa on ollut kiivasta keskustelua ”alkaa tekemään” -säännöstä. Samaan aikaan Suomen puhekieleen on hiipinyt kuitenkin vakavampi ongelma: hirveältä kuulostava jankkaava puhetyyli, johon kukaan ei kiinnitä huomiota.

Johtajat, professorit, valmentajat, asiantuntijat, projekti-, hanke-, ynnä muut koordinaattorit, ja mikä karmeinta, jopa jotkut toimittajat ja poliitikot, ovat alkaneet jankata samaa sanaa useaan kertaan.

Mikä tämän kulkutaudin lailla leviävän ”haasteellisen” ilmiön aiheuttaa – aiheuttaa ja, ja – ja, ja kuinka siitä pääsisi eroon?

Karmeaa, jos tämä tyyli tarttuu, tarttuu ”niinku” tavallisiin kansalaisiin ja ”eskaloituu tässä kontekstissa niinku tosiaan, tosiaan” siihen, että – että kaikki alkavat jankkaamaan.

”Tosiaan” tässä olisi kieliviranomaisilla ja puhekouluttajilla hitokseen töitä.

Änkkä-änkkä

VIERASKOLUMNI

Onko eurokriisi ohi?

Valitettavasti ei ole. Jos naama on vino, turha on peiliä syyttää. Euroopan unionin vallasväki yrittää epätoivoisesti lykätä Kreikan ja Portugalin lisärahoituksen vaalien yli. Päivänselvää on, että Kreikka ei pysty maksamaan velkojaan. Eikä niitä uskalleta antaa anteeksi.

Ukrainan kriisi on paha ja huolestuttava. Se uhkaa viedä sen tuiki tarpeellisen optimismin eurokriisin ratkaisemisesta. Pakotteet iskevät voimalla sekä Venäjään ja Euroopan unioniin. Yhtenä suurimpana kärsijänä on Suomi. Toivotaan järjen voittoa, että pakotteet vältetään.

Euro on valuvikainen, eikä sitä vikaa voi poistaa kuin tekemällä Euroopan unionista liittovaltio, luomalla eurobondit (yhteiset joukkovelkakirjat) ja velkojen yhteisvastuu. Tätä linjaa perussuomalaiset eivät hyväksy, keskusta tuskin tahtoo, hallituspuolueidenkin halua epäilen. Siihen tämä tie vie, jos sitä ei katkaista.

Etelä-Euroopan maat eivät eurossa pärjää, ja huononee se happi täällä pohjoisessakin. Valuutan pitää heijastella talouden tilaa. Kun tämä kytky poistuu, katoaa kilpailukyky. Ylivahva valuutta tappaa talossa ja puutarhassa.

Viime hallitusneuvottelujen alla kirjoitin The Wall Street Journaliin artikkelin, jossa perkasin eurokriisin syyt ja osoitin tien ulos. Siinä tilanteessa. Kävin tuon ajan muistiinpanoni läpi ja voin todeta, että hyvin on analyysini aikaa kestänyt. Silti, ei tässä oikeassa olemalla pärjää.

Seuraa rahaa, follow the money, on kestävä periaate. Eurokriisin rahanmätössä ei pelastettu suomalaisia, kreikkalaisia, espanjalaisia, portugalilaisia... vaan saksalaisia ja ranskalaisia pankkeja.

Hallitus hömpötti Kreikan vakuuksista. Totuus on, että Suomella ei ole Kreikasta vakuuksia. Suomi ja Kreikka eivät ole edes sopimusosapuolia. Suomella ja kreikkalaisilla pankeilla on tuottojenvaihtosopimus eli niin sanottu Total Return Swap. Sekin piti ensin laittomasti salata. Onneksi on perussuomalaisia, jotka saivat valituksella asiat julki.

Meitä uhkaa Euroopassa Japanin kohtalo. Se kärsi parikymmentä vuotta matalasta kasvusta ja pysähtyneisyydestä. Parannusta ei tule, mikäli euroalueeseen ei tehdä muutoksia. Tämä keskustelu on käytävä Suomessakin. Muutosta ei tule, ellei sekä kansan että Eduskunnan enemmistö sitä tahdo.

Pitkittyvä kriisi Ukrainassa voi lykätä välttämättömiä ja tarpeellisia muutoksia euroalueen suhteen. Kun sota uhkaa, ei venettä haluta keikuttaa, vaikka se vuotaa. Ei ole ihme, että jopa Alexander Stubbin hymy hyytyy. Hyytyy, vaikka oletkin Euroopan unionissa, joka on stubistien taivas maan päällä.

Euroopan parlamentin vaalit ovat parin kuukauden päässä. Vaalien lopputulosta on vaikea ennustaa. Perussuomalaisilla on hyvä, yhtenäinen ja yksimielinen ehdokaslista. Nyt nähdään, mikä merkitys sillä on, kun en ole ehdolla. Toivon, että asia kantaa ja saamme kolme edustajaa Euroopan parlamenttiin. Sen puolesta kierrän maata. Ja äänestän.

Oman erityispiirteensä vaaliin antaa Suomen Keskusta. Valinnanvaraa on Väyrysestä Rehniin. Täytyy sanoa, että tuohon sateenkaareen ei pysty kuin vanha valtapuolue. On linja mikä tahansa ja ehdokkaat mitä mieltä tahansa, ääniä hamutaan. Voiko se mennä läpi vielä kerran? Kyllä, ehkä, ei. No, se ei ole minun asiani. En äänestä heistä kumpaakaan.

Sinulle lukija. Toivon, että käyt äänestämässä. Olen ollut itse Euroopan parlamentissa. Se on tärkeä paikka. Äänestä omantuntosi mukaan. Et voi tehdä väärin.

Voit olla eri mieltä kanssani siitä, mikä on oikea linja EU:n suhteen. En ole ajatuksineni yksin – en Suomessa, enkä Euroopassa... Sitä varten vaaleja käydään, että jokainen voi esittää kantansa. Eurokriisi ei valitettavasti ole ohi, vaaleissa voit muuttaa Suomen suuntaa.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Jos sinun pitäisi päättää nyt, millaisen traktorin hankkisit maa-/metsätilallesi?

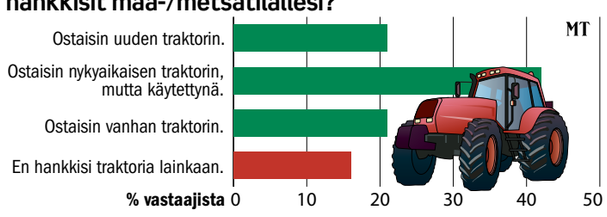

Käytetyn traktorin kanssa pärjäillään

Maaseudun Tulevaisuus kyseli viime viikolla traktorin hankinnasta. Useimmille vastaajille kelpaisi nyt käytetty traktori, mieluummin kuitenkin nykyaikainen kuin vanha.

Upouuden traktorin ostaisi joka viides vastaaja.

”Jos nyt pitäisi päättää traktorikaupoista, niin ostaisin ehdottomasti uuden traktorin suoralla kaupalla”, nimimerkki Harrikkakuski kirjoittaa.

”Olen ostanut muutamia käytettyjä traktoreitakin apukoneiksi suoralla kaupalla liikkeiden takapihoilta ja yksityisiltäkin ostoilmoituksella, mutta viime vuosina käytettyjen traktoreiden hinnoittelu on ollut niin pahasti pielessä, etten ole enää tehnyt tällaisia hankintoja. Leikkuupuimureita sen sijaan olen ostanut käytettynä. ”

Nimimerkki janne on etsinyt käytettyjä traktoreita ulkomailta.

”Käytetyt noin 150 hv.6-sylinteriset ovat ulkomailla halvempia kuin Suomessa, itse hain Ruotsista punaisen traktorin.Varustelu on yleensä parempi kuten ilmastointi. Uusi on laajentuvan tilan ulottumattomissa.”

Uudesta traktorista haaveilee nimimerkki unelma.

”Kyllähän se olisi sellainen kerran-elämässä-hankinta ja uutta peltiä tulisi pihalle. Noita käytettyjä tullut hankittua niin monta jo, että olisihan se uusikin paikallaan.”

Käsistään kätevä pärjää vanhoilla traktoreilla.

”On ostettu vuosien saatossa kaikenlaisia: uusia, vähän käytettyjä ja vanhoja. Kaikilla on töitä tehty ja kun isäntä on käsistään kätevä niin vanhankin kanssa pärjää. Hinnat ovat aika suhteettomia näissä uusissa, joten tavoitteena olisi saada se nykytekniikalla oleva ja vähän ajettu, niitä on vain harvassa. Hyvin huollettu ja huolehdittu kone toimii vanhempanakin”, nimimerkki pöllö kirjoittaa.

”Meillä pidetään traktoria 20 vuotta ja sitten vaihdetaan vähän käytettyyn. Merkkinä ollut aina valmet/valtra. Nyt peltotöissä valtran T-sarja -09 ja kuormaintraktorina valtran 6800 -98. Urakointia ei ajeta, niin ei kannata uusia traktoria liian usein”, kirjoittaa nimimerkki Kh.

Mikä painaa huonekaluostoksilla?

Uutena viikon kysymyksenä kysymme tällä viikolla, millaisiin asioihin kiinnität huomiosi ostaessasi huonekaluja. Meneekö hinta etusijalle, vai onko esimerkiksi kotimaisuudella merkitystä. Vastaa kysymykseen ja kerro oma mielipiteesi osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

TARJA HALLA